

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Свиленград, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200817 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление № 676415-F660733 от 16.11.2022 година** на Началник на Отдел „Оперативно дейности”, Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” (ГДФК) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на **„ФАНИ –ДАНИ-ВЕСТИН-ДИМИТЪР ДИМИТРОВ” ЕООД с ЕИК 205926299**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Парижка комуна ” № 7а, област Хасково, представляван от Димитър Василев Димитров, за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2,ал.1,т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП е наложено на основание чл.29, ал.1 от ЗАРИДСНПНП административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **25 000 лева**.

Дружеството-жалбоподател чрез пълномощника си – **адвокат А. Г.**, моли за отмяна на обжалвания акт,като незаконосъобразен и неправилен,като в жалбата се излагат съображения в тази насока,както и за несправедливост и неправилност на наложеното наказание. Отделно от това счита,че описание на нарушението било непълно,неточно и неясно,като в жалбата се оспорва извършеното нарушение.

В съдебната фаза дружеството-жалбоподател, редовно призован, не изпраща представител. За него се явява **пълномощника**, който пледира за отмяна на обжалвания акт на основанията, посочени в Жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски,като представя списък на същите.

В съдебната фаза с е ангажират гласни доказателства.Представя и писмени бележки в подкрепа на жалбата.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) -

Началникът на Отдел „Оперативно дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, редовно призован, изпраща представител –юрисконсулт ХаджиИ.ова, която оспорва изложените доводи в жалбата ,поради което претендира съда да потвърди обжалвания акт. Претендира също присъждане на направените по делото се разноски, като представя списък на същите. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адв.възнаграждение от страна на жалбоподателя.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

При извършвана от органите по приходите на 03.04.2022г. в 10,30часа проверка от свидетелите В. П. Е. и К. Г. Б. на обект-бензиностанция,находяща се на АМ Марица-км. 100-101, стопанисвана от дружеството жалбоподател,свидетелите констатирали,че дружеството в качеството му на задължено лице по чл.3,ал.1 от Закон за административното регулиране на икономическите дейности,свързани с нефт и продукти от нефтен произход/ ЗАРИДСНПНП/ е допуснало нарушение на разпоредбите на същия,а именно в обекта има налична и се използва 1брой ЕСФП модел „Ойл Сис 2.0-Д-KL“ с тип ЦРУ „ Datecs FP800“ ,НИС – „ FAFNIR VISY“ с ИН на ФУ OS01338 и ИН на ФП 58010338,което било регистрирано в НАП на 21.10.2021г. с рег.№4522922. Установили,че дружеството извършва икономическа дейност,свързана с нефт и продукти от нефтен произход-търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход/ по конкретно – продажба на горива-бензин и дизел на дребно,респективно дружеството попадало под обхвата на чл.2,ал.1,т.2 от ЗАРИДСНПНП, но към момента на проверката в обекта не било налично Удостоверение от Министерството на икономиката за търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход,съгласно изискванията на чл.16 от с.н.а.,като същото било изисквано с протокола от извършената проверка,серия АА №0470300/ 03.04.2022г.

Проверяващите инспектори констатирали,че за периода от 21.10.2021г. до 02.04.2022г. от находящото се в гореописания обект ЕСФП с ИН OS01338 са отразени продажби на течни горива в общ размер на 17 479,38лева/ маркирани в група „В“ на ЕСФП/,като за периода са били отпечатани общо 151 броя Z-отчета /от №1 до №151/,което установили от изведения отчет ФБ №0000960 от 03.04.2022г.,поради което направили извод,че лицето извършва икономически дейности,свързани с продажба на дребно на светли горива/дизел и бензин А95Н.

Приели че нарушението е извършено на 21.10.2021г.,тъй като за деня имало отпечатани 2броя Z-отчета,както следва –с №1 в 16,44,48ч. с с №2 в 23,59,58ч.,като при извършена проверка в ИС на НАП /модул Фискални устройства с дистанционна връзка/ установили,че реализираните продажби по тези два отчета са на дизелово гориво от 2,70литра на стойност 6,11лева и бензин А95Н от 31,41литра на стойност 70,0лв. или общо за 21.10.2021г. от процесната бензиностанция,стопанисвана от дружеството –жалбоподател били извършени продажби на светли горива от общо 34,11литра на обща стойност 76,15лева,които продажби били отчетени през ЕСФП,находящо се в

обекта.

Поради горното, проверяващите приели, че дружеството извършва търговска дейност – продажба на горива/бензин и дизел/на дребно, без да е регистрирано по условията на ЗАРИДСНПНП и без да е вписано в регистъра по чл.16, ал.1 от ЗАРИДСНПНП.

За така извършената проверка, свидетелите съставили Протокол за извършена проверка, серия АА, №0470300 от 03.04.2022г., в който изложили констатациите си и който протокол бил подписан от проверяващите свидетели и от управителя на дружеството, който по време на проверката присъствал в обекта.

Предвид констатираното, в кръга на службата си, св. В. П. Е. – Старши инспектор по приходите в ГДФК при ТД Централно управление на НАП – София, офис „Оперативни дейности” - Пловдив, съставил против Дружеството-жалбоподател АУАН серия АН и с № F660733 от 27.05.2022 година.

Това процесуално действие извършил с участието на св.К. Г. Б. и в присъствието на управителя на дружеството.

В изготвения АУАН актосъставителят изложил подробно описание на фактическото нарушение, както и на обстоятелствата по извършването му.

Посочено е, че нарушението е извършено на 21.10.2021 година и че мястото е обект-бензиностанция, находяща се на АМ Марица-км. 100-101, стопанисвана от дружеството жалбоподател, а нарушението е констатирано на 03.04.2022г.

А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбите на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2, ал.1, т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП, които вписал за нарушени.

АУАН е редовно предявен и връчен на управителя на ЕООД-нарушител, който в графата, касаеща възражения, същият не вписал такива против констатациите в Акта.

В акт за установяване на административно нарушение № F660733 от 27.05.2022 година, е отразено, че в 7дневен срок, нарушителя може да подаде възражение срещу АУАН, което е подписано от актосъставителя и от управителя на дружеството.

Срещу Акта в законоустановения срок не е постъпило Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Отдел „Оперативно дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, е издал процесното **Наказателно постановление № 676415-F660733 от 16.11.2022 година**, с което на **„ФАНИ –ДАНИ-ВЕСТИН-ДИМИТЪР ДИМИТРОВ” ЕООД с ЕИК 205926299**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Парижка комуна” № 7а, област Хасково, представляван от Димитър Василев Димитров, за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2, ал.1, т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП е наложено на основание чл.29, ал.1 от ЗАРИДСНПНП административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **25 000 лева**.

НП е редовно връчено на управителя на дружеството, на **24.11.2022 година**, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана с посочване на имената и качеството на

лицето, получило документа. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че дружеството-жалбоподател е извършило нарушение по чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2,ал.1,т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП.

За това нарушение на основание 29, ал.1 от ЗАРИДСНПНП на нарушителя е наложено административно наказание „**ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ**” в размер на **25 000 лв.**

Съгласно чл.36 ,ал.1 от ЗАРИДСНПНП, АУАН по този закон се съставят от длъжностни лица, определени по чл. 26, ал. 1, а наказателните постановления се издават от ръководителя на ведомството или от оправомощено от него длъжностно лице, чийто служител е съставил акта за установяване на административното нарушение ,като съгласно чл.26 от с.н.а. -контролът по спазване изискванията на закона се осъществява поотделно или заедно от длъжностни лица, определени от органите на Министерството на икономиката, Министерството на вътрешните работи, Националната агенция за приходите, Агенция "Митници", Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и Българския институт по метрология, и в тази връзка по АНПр е приложена Заповед № ЗЦУ -1149/25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на Националната агенция за приходите,удостоверяваща горните компетенции, поради което следва да се приеме,че по делото безспорно е доказана материалната компетентност на актосъставителя и на АНО.

Прието като доказателство по делото бе и регистър нъ лицата , осъществяващи икономически дейности,свързани с нефт и продукти от нехтен произход,като видно от същото,датата на постъпване на заявлението за регистрация в МИИ е на 29.06.2022г.,в подкрепа на което е приетото Удостоверение №2619/21.07.2022г. издадено от Министерство на икономиката и индустрията и заявление с №05-01-463/2207.2022г .

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприетата от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – В. П. Е. и К. Г. Б.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на В. П. Е. и К. Г. Б., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към представителя на дружеството-жалбоподател, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на показанията на всички посочени свидетели не се намериha, а единствено поради служебното им качество – служители на НАП, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че актосъставителят и свидетеля по акта са и свидетели,

извършили проверката и установили нарушението, и независимо от това, че лицата са в служебно правоотношение с АНО, това не ги прави заинтересувани лица, тъй като в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН (в този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова). Посоченото е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду показанията на посочените двама свидетели (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на ЕООД-жалбоподател. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията на тези свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от ЕООД-жалбоподател. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът от правна страна формира следните изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата се явява **неоснователна**.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП.

Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовите разпоредби, които са била нарушена.

Нарушението е извършено в мястото, където дружеството е извършвало дейност, за която е следвало да се регистрира по ЗАРИДСНПП, но не е сторило това, а именно: обект-бензиностанция, нахождаща се на АМ Марица-км. 100-101, стопанисвана от дружеството жалбоподател. Т.е. посочено така безспорно се е удовлетворява изискването на закона за конкретизиране на мястото на извършеното нарушение. От друга страна, като се вземе предвид вида на нарушението (не подаване на заявление за регистрация в регистър), според съда достатъчно е да се посочи, в кой регистър не се е регистрирал жалбоподателят. Това обстоятелство изрично е посочено както в АУАН, така и в НП.

Датата на деянието също е конкретизирана, а именно: 21.10.2021г., когато е установено да се извършва от дружеството търговия на дребно на нефт и продукти от нефтен произход.

Акът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37 от ЗАНН, вр.с чл. чл.36 ,ал.1 вр с чл.26 от ЗАРИДСНПП по изложените по горе в мотивите на съда доводи.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на дружеството-жалбоподател и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Съдът не констатира съставяне на АУАН в нарушение на чл. 40 от ЗАНН, доколкото същият е съставен в присъствие на законния представител на ЕООД-нарушител (неоспорен от жалбоподателя факт).

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Имуществена санкция не е платена – видно от Писмо с вх.№ 127 от 04.01.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване.

Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение.

Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че е извършвал търговска дейност-продажба на нефт и продукти от нефтен произход/бензин и дизел/ на дребно ,без да е регистрирано по условията на ЗАРИДСНПП и без да е вписано в регистъра по чл.16 ,ал.1 от ЗАРИДСНПП

Наказващият орган е квалифицирал това като нарушение на чл. 3, ал. 1

от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2,ал.1,т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП.

Съгласно посочената разпоредба /чл. 3, ал. 1 / всяко лице, което осъществява дейност по чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, подлежи на регистрация по този закон като според чл. 16, ал. 1 този регистър се води в Министерството на икономиката.

В чл. 3, ал. 2 е предвидено изключение от регистрацията за държавните и местните органи за всички извършвани от тях дейности по чл. 2, ал. 1 в качеството им на орган на държавна или местна власт.

В чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП са изброени икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

Такъв вид дейност съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 е и търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход.

Според легалната дефиниция дадена в пар. 1, т. 5 от ДР на ЗАРИДСНПНП "търговия на дребно на нефт и продукти от нефтен произход" е продажба на нефт и продукти от нефтен произход на крайни потребители чрез бензиностанции и/или зареждане на резервоари на пътни превозни средства, извънпътна техника и механизация, използвани за собствени нужди, чрез вътрешен обект с изключение на зареждане от земеделски стопанин по чл. 2, ал. 2, т. 7, а съгласно пар. 1, т. 1 от ДР на ЗАРИДСНПНП - "Продукти от нефтен произход" са нефтопродуктите бензин, газьол (дизелово гориво), керосин, тежки горива, втечнен нефтен газ (LPG), както и всички други или смесени нефтопродукти, които са предназначени за употреба като гориво за отопление или за моторно гориво.

В случая вмененото на жалбоподателя деяние е под формата на бездействие, а именно не се е регистрирало в регистър по ЗАРИДСНПНП и независимо от това извършва търговска дейност като лице по чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП.

В ЗАРИДСНПНП не е предвиден изричен срок за регистрацията на лицата по чл. 2, ал. 1 и по тази причина не може да се посочи дата на нарушението, но въпреки това, проверяващите органи са констатирали, че от посочената в АУАН и НП дата -21.10.2021г. същият е извършвал продажба на дребно на нефт и нефтени продукти, без да е изпълнил законовите изисквания за това, поради което следва да се приеме, че това му бездействие е започнало и е продължило от датата на първата констатирана продажба на този вид горива, то отстраняване на нарушението.

По делото не се спори, че дружеството-жалбоподател към датата на извършване на проверката на 03.04.2022г., така и към 21.10. 2021г., когато същият е започнал да извършва търговия на дребно с нефт и нефтени продукти/установени от служебно изведени бон и други писмени документи приложени по АНПр/, не разполага с регистрацията за осъществяване на дейности с нефт и продукти от нефтен произход в регистъра по чл. 16, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП.

Не се спори и, че жалбоподателят не е сред органите за които е предвидено изключение от регистрацията, посочени в чл. 3, ал. 2 от ЗАРИДСНПНП.

Следователно спрямо него действа задължението за регистрацията, предвидено в чл. 3 от същия закон

От доказателствата по делото се установява несъмнено, че при

извършена на 03.04.2022г. . проверка на обект - обект-бензиностанция,находяща се на АМ Марица-км. 100-101, стопанисвана от дружеството жалбоподател , контролните органи са констатирани, че жалбоподателят извършва дейност от 21.10. 2021г. -търговия на дребно с нефт и нефтени продукти ,без да е регистриран в регистъра по чл. 16 от ЗАРИДСНПП,които обстоятелства се установяват от разпитаните по делото свидетели,така и от приобщените по делото писмени доказателства.

Видно от представено по настоящото производство удостоверение, същото е било издадено едва на 21.07.2022 г. (след извършване на проверката и съставяне на АУАН).

Поради което следва да се приеме,че дружеството-жалбоподател е осъществявал по смисъла на ЗАРИДСНПП търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход на стопанисвания от него обект в горепосочения период, с оглед на което за него е съществувало задължение да подаде заявление и да се регистрира в поддържания от МИ регистър, но не е бил сторил това към датата на проверката, поради което е извършил от обективна страна вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

Независимо, че нарушението е било отстранено още в хода на административнонаказателното производство/след съставяне на АУАН,но преди издаване на НП/, настоящият случай не се характеризира като такъв с по-ниска степен на обществена опасност от нарушенията от същия вид. За така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което не може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение. При преценката си съдът отчете характера и вида на засегнатите обществени отношения. Необходимостта от своевременна регистрация от страна на жалбоподателя има за цел постигане на сигурност и предвидимост в търговията с нефт и продукти от нефтен произход и повишаване на енергийната сигурност на страната, чрез осъществяване на контрол върху осъществяваната от него дейност. Обстоятелството, че дружеството не е допуснало нарушения на данъчното законодателство няма пряко отношение към защитащите с нарушената разпоредба обществени отношения.

Действително дружеството е подало заявление няколко месеца след извършената проверка, но преди това е осъществявало дейност по ЗАРИДСНПП ,респективно от осъществяване на дейността,до издаване на процесното удостоверение е минал период от близо 10месеца без регистрация, като по делото не се установяват обстоятелства, които да са представляващи обективна пречка за изпълнение на нормативно установеното задължение на жалбоподателя в срок. Извършеното деяние застрашава обществените отношения, които са предмет на защита, с интензивност, която не се отличава от обичайната за този вид нарушения и оправдава прилагането на административнонаказателна репресия.

Ето защо не е приложим чл. 28 ЗАНН и съдът прие, че случаят не е маловажен.

За извършеното нарушение разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП предвижда наказание "имуществена санкция" в размер от 25000 лв. до 250 000 лв.

Санкционната норма правилно е приложена от наказващия орган като относима към процесното нарушение. На дружеството-жалбоподател е наложено имуществена санкция в предвидения в закона минимум, а именно в размер 25000 лв.

Съдът намира така определеният размер за справедлив с оглед тежестта на извършеното нарушение, както и че с налагане на наказание в този размер ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК когато Съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноски.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от Съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК когато страната е била представлявана от юрисконсулт, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП.

В случая е представен Списък по чл. 80 от ГПК от страна на АНО.

Досежно размера на юрисконсултското възнаграждение за защита в производства по ЗАНН, Съдът, с оглед разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, според която норма за защита в производства по ЗАНН възнаграждението е от 80 лв. до 150 лв., заключава, че за настоящото производство справедлив размер на юрисконсултско възнаграждение е сума от 80 лв. За да определи този размер, Съдът се съобрази с фактическата и правна сложност на делото, както и с развитието на производството – работата на юрисконсулта се състоеше в явяване в съдебно заседание и представяне на писмени доказателства.

С оглед изхода на делото, искането на дружеството-жалбоподател за присъждане на разноски под формата на заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2650 лв. се явява неоснователно.

Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от

АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на НАП, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице), Съдът намира, че следва да присъди сторените в настоящото производство разноски за юрисконсултско възнаграждение именно на НАП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал.9 вр. с ал.2, т.5 вр с ал.1 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН** , Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление № 676415-F660733 от 16.11.2022 година** на Началник на Отдел „Оперативно дейности”, Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” (ГДФК) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на **„ФАНИ –ДАНИ-ВЕСТИН-ДИМИТЪР ДИМИТРОВ” ЕООД с ЕИК 205926299**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Парижка комуна ” № 7а, област Хасково, представляван от Димитър Василев Димитров, за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП вр.чл. 2,ал.1,т.2 във вр.с чл.16 от ЗАРИДСНПНП е наложено на основание чл.29, ал.1 от ЗАРИДСНПНП административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **25 000 лева**.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, **„ФАНИ –ДАНИ-ВЕСТИН-ДИМИТЪР ДИМИТРОВ” ЕООД с ЕИК 205926299**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Парижка комуна ” № 7а, област Хасково, представляван от Димитър Василев Димитров, **ДА ЗАПЛАТИ** на НАП с адрес: град София, ул.„Дондуков” № 52, сумата от **80 лв.**, представляваща направените разноски за юрисконсултско възнаграждение по **АНД № 817 / 2022 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____